

lagte, Position. Medens en Told af 72 β . pr. $\mathcal{R}$ nemlig vel vil kunne bæres af de øvrige ovennævnte Vareer, maa den formenes at være for høi i Forhold til de her særlig nævnte tvende Vareforters Værdi.

Ligeledes er „Kapers“ og „Karristof“ i Overensstemmelse med Udvalgets Indstilling flyttet fra den med 3 β . beskattede Position til den, der opføres med en Told af 8 β .

Det finansielle Resultat af disse Forandringer er overordentlig ringe, idet efter Gjennemsnits-Indførselerne Toldforhøielsen for Kardemomme m. m. giver en Merindtægt af 2026 Rd., og Toldforhøielsen for Kapers og Karristof en Merindtægt af 181 Rd., medens Toldnedsættelsen for Mustatblomme og Mustatnød medfører en Indtægtsafgang af 1,631 Rd., saa at den hele Merindtægt, der opnaas ved Forandringerne, kun udgjør 576 Rd.

3 Tharabrugen er for Kanels Vedkommende udeladt Ordene „i Kasser med Omfæb af Siv 22%“ som overflødige efter de i Loven givne almindelige Tharabestemmelser.

Kul.

Som det vil ses af de Bilag, der ere vedføjede den af Folkethingets Udvalg i forrige Samling afgivne Betænkning over det da forelagte Lovforslag, medfører den bestaaende Regel for Stenkulladningers Fortoldning efter vedkommende Skibs Drægtighed en Ulighed, eftersom det er Dampskibe eller Seilskibe, med hvilke Ladningen føres. Tilbels ligger denne Forffjæl, som paavist i vedkommende Skrivelse fra Finansministeriet (Bilag 2 til Udvalgets Betænkning), i den Maade, hvorpaa de Rum, der i Dampskibene optages af Maskinen med Tilbehør, for Tiden opmaales efter det engelleste, ved Lov af 13de Marts 1867 her antagne og derefter gjensidig anerkjendte Skibsmaalingssystem; men selv om man i Fremtiden maatte komme bort deraf, ville Dampskibene altid beholde et stort Fortrin fremfor Seilskibene ved at kunne indtage en langt større Bestubning af Kul end disse. Det synes billigt at fjerne denne Ulighed ligeoverfor Told-

besatningen, hvorved ogsaa Statskassens Indtægter formindstes. Simplest vilde dette ske ved ganske at afflasse Fortoldningen efter Skibsmaalet, men da denne Fortoldningsmaade, paa Grund af den lette Opfyndelse, i flere Tilfælde, og saaledes navnlig ved Rosninger paa Rysten udenfor Toldstederne, har sine Fordele, maa det ønskes idetmindste tilbøieligt at kunne bevare den. Lovforslaget gaar derfor ud paa, at Stenkul fremtidig, naar de fornødne Betingelser iøvrigt ere tilstede, kun skal kunne fortoldes efter Skibets Drægtighed, naar det er et Seilskib, hvorom der er Spørgsmaal, men at der i andre Tilfælde skal finde Opmaaling Sted, og Tolden ansættes efter det opmaalede Tøndetal. Da der altid i andet Viemed finder Opmaaling Sted ved Kullosninger, vil der herved i Almindelighed ikke blive paaført den vedkommende Klarerer nogen Ulempe.

Der er derhos givet de hderligere Bestemmelser om, hvornaar Fortoldning efter Skibets Drægtighed kan finde Sted, og hvad der er at iagttage derved, en noget forandret og formentlig tydeligere Affattelse, hvorved der iøvrigt i alt Væsentligt ikke sker nogen Ændring i det Bestaaende, og ifstedetfor at efter Loven af 1863, som ogsaa efter det tidligere forelagte Lovforslag, 1 Ton efter Skibsmaalet ved Tilskrivning til Kreditoplaget er sat lig med $10\frac{2}{7}$ Tonde, er dette Forhold rettet til det for Beregningen bekvemmere $10\frac{5}{8}$ Tonde.

Lim.

Herunder er tilføiet, at flydende Lim skal behandles ligesom opløst Gummi, altsaa fortoldes med 5 β . for 1 $\mathcal{R}$. Indførselen af flydende Lim er selvfølgelig meget ringe, men da det af praktiske Hensyn ved Toldbehandlingen er ønskeligt, at denne Vare ikke er undergivet andre Regler end opløst Gummi, og da Varen vil kunne bære den paaagjældende Told, er Tilføielsen foretagen.

Manufakturvarer.

Forfaavidt Manufakturvarer angaar, afgiver nærværende Lovforslag i følgende Punkter fra det i forrige Samling forelagte.